

יום ג', ר' בשבט תשנ"ז (14 בינואר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

הדבקי הדבק קוק צביל א צניני אויל קפס :

היבט ישראל לארצו יצוקה על זקב' יסודיות נפשים
למחמ'א היצירה מתבלטת על פני צורות כמדי
זאולה ואופי ילודה, קאה זכאל ביטוי באמצעות הנטייה.
אחל הארץ בהכשרת הקרקע, אעבירה ולשמרה ואפול'א אה
פיריג'ה, לזה נקודת האחיבה של הארץ בארצ'ה, ולונה
הארץ יצומתו פיבול'ה, קלבע ג'וקבה - כגשמה למלאכה ז'פון.
הנטייה ופיריג'ה מהלים אה ג'ול'ה התיבור בין לט' הציצ'ים,
המאמ'ים ירצ'ו במעמל היצירה המשולת. התי'לוג' מן
הקרקע מערערת אה יסודיות היק'ום של הארץ. כב' למובא
במסכת "במור" (בב' סג): אלעם לאין אה קרקע אינו אלעם.
וכן, נ'גן לומר בהרחבה פ'לשון:

"עם לאין לו קרקע - אינו עם".

אמנם ישראל ברוב ג'ול'ה תי' הכאה כיצ' אבאר
דברק'ים עם לא קרקע, אלא בס' מומ' המעמ' אה
ק'ומ' כב' לונני בת' מומ'.
'ש לצד שמצב זה אינו נורמלי - להו תרמי' אקרובאל' של
אחיבה אל הלא" - שיש לקבלו כמובנה ארע' .
ואילו הש"בה ארץ - היא חברה למקום האל' המיועד
ישראל מראשית הקריאה.

← אורז פ יום על סיו גשכ!